

Dosarul nr.2ra-107/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător: R. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Danilov, M. Anton, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Svetlana
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Bîrsa și a recursului declarat de Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sorin Stati către Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc, Alexandru Bîrsa și Igor Stoica, intervenienți principali din partea reclamantului BC „Moldinconbank” SA, BC „Moldova Agroindbank” SA, intervenient accesoriu notarul public Ludmila Gîscă, cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandru Bîrsa și cererile alăturate la apel ale lui Alexandru Stoica, Olgăi Stoica, Mariane Bordeniuc și Igor Stoica, și menținută hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 10 august 2017, Sorin Stati a depus cerere de chemare în judecată către Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc, Alexandru Bîrsa și Igor Stoica, intervenient principal de partea reclamantului BC „Moldinconbank” SA și BC „Moldova Agroindbank” SA, intervenient accesoriu notarul public Gîscă Liudmila, cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil nr. 3767 din 16.05.2016 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat, că în perioada anului 2015, pârâtul Igor Stoica era în căutare activă de surse financiare pentru a le investi în societățile comerciale ale căror fondator și administrator este împreună cu rudele sale.

Fiind în relații bune cu reclamantul, cunoscându-l de mai mulți ani, fiind colegi la serviciul anterior, reclamantul a decis să-l ajute financiar, împrumutându-i sumele de bani necesare.

Astfel, au fost transmise mijloace bănești în baza contractelor de împrumut, și anume la 28.10.2015, între Sorin Stati și Igor Stoica, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1 privind acordarea cu titlu de împrumut a sumei 24 624,00 de Euro.

La 17.02.2015, între Maevscaia Alla și Igor Stoica, a fost încheiat contractul de împrumut nr. 1, privind acordarea cu titlu de împrumut a sumei de 1 240 000,00 de lei.

La 30.05.2016, între Maevscaia Alla și Sorin Stati, a fost încheiat contractul de cesiune a creanței, rezultate din Contractul nr. 1 din 17.02.2015, astfel noul creditor fiind Sorin Stati.

La 17.02.2015, între Friptu Rodica și Igor Stoica, a fost încheiat un contract de împrumut nr. 2 privind acordarea cu titlu de împrumut a sumei de 49 600,00 de Euro.

Ulterior, la 30.05.2016, între Friptu Rodica și Sorin Stati, a fost încheiat un contract de cesiune a creanței, rezultate din Contractul nr. 2 din 17.02.2015, noul creditor devenind reclamantul Sorin Stati.

În scopul garantării executării obligațiilor contractuale asumate de către Igor Stoica, a fost încheiat contract de fidejusiune între Sorin Stati pe de o parte și SRL „Finansoft”, SRL „Badox Plus”, Bordeniuc Serghei și Bordeniuc Mariana, care au garantat că executarea obligațiilor asumate de Igor Stoica o să aibă loc până la data de 28.02.2016.

Pârâțul Igor Stoica, nu a restituit în termenul indicat mijloacele bănești primite de către dânsul, în baza contractelor de împrumut nominalizate anterior în cererea de chemare în judecată, nici fidejursorii acestuia nu au dorit executarea obligațiilor asumate în baza contractului de fidejusiune, obligații care rezultă din contractele de împrumut.

Întru respectarea procedurii prealabile, de către creditorii lui Igor Stoica, au fost remise în adresa lui Igor Stoica și Mariana Bordeniuc, somații la 27.11.2015 și somații repetate la 05.07.2016 privind executarea obligațiilor asumate, însă nici Igor Stoica și nici fidejursorul Mariana Bordeniuc și nici alții, nu au dat un oricare răspuns la somațiile adresate și recepționate și nici nu au purces la executarea obligațiilor asumate. Aceștia însă, au decis de a se eschiva de la executarea obligațiilor și a purcede la înstrăinarea fictivă a activelor patrimoniale ale debitorilor Igor Stoica și Mariana Bordeniuc și ale lui Alexandru Stoica și Olga Stoica, și anume la 16 mai 2016, a apartamentului nr. XX, situat pe adresa XXX, număr cadastral XXX, cu suprafața de 57,1 m.p.

Ulterior, Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, examinând cererea de chemare în judecată a emis încheierea de confirmare a tranzacției de împăcare privind încasarea datoriei de la Igor Stoica și fidejursorii acestuia inclusiv și Mariana Bordeniuc, încheiere care a devenit definitivă și executorie.

Ținând cont de neexecutarea benevolă a actului judecătoresc, în baza acestui act, la cererea sa, instanța de judecată a eliberat titluri executorii, care au fost depuse spre executare în adresa executorului judecătoresc Iacob Miron.

În cadrul procedurii de executare, luând cunoștință cu materialele procedurii de executare a aflat că pârâții Igor Stoica, Mariana Bordeniuc, Alexandru Stoica și Olga Stoica în calitate de vânzători pe de o parte și Alexandru Bîrsa, în calitate de cumpărător pe de altă parte, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare a imobilului

nr. 3767 din 16.05.2016, în privința apartamentului nr. XX, situat pe adresa XXX, număr cadastral XXX, cu suprafața de 57,1 m.p, care aparținea acestora cu drept de proprietate.

În opinia reclamantului, este stranie situația că acest contract a fost semnat după primirea somației de executarea a contractelor de împrumut și de restituire a datoriei, ce denotă un caracter fictiv al acestui act.

Pârâții primind somațiile privind executarea obligațiilor din partea creditorilor, au semnat actul juridic de înstrăinare doar cu un singur scop, și anume de a îngreuna stabilirea adevărului, de a transfera fictiv dreptul de proprietate la o terță persoană, care este un apropiat de familie al acestora, neavând intenția de a crea raporturi juridice, sau actul juridic nominalizat este fictiv, și contrar legii, ceea ce reiese chiar din conținutul acestuia și din raporturile care au urmat.

Igor Stoica și Mariana Bordeniuc, ca debitori ai procedurii de executare în folosul creditorului Sorin Stati, nu dispun de alte bunuri care pot fi urmărite, iar unicul bun care ar putea fi urmărit și executat de către executorul judecătoresc, este cota-parte a pârâților Igor și Mariana Bordeniuc din apartamentul sus-indicat.

La 26 iulie 2018, reclamantul Sorin Stati a depus o cerere de concretizare a cerințelor, potrivit căreia a solicitat încasarea solidară din contul pârâților în beneficiul său a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică suportate.

La 14 august 2018, reclamantul a mai depus o cerere de concretizare a cerințelor, potrivit căreia a solicitat încasarea solidară din contul în beneficiul său a cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000,00 de lei, a cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în mărime de 9354,00 de lei, a cheltuielilor pentru serviciile poștale în mărime de 20,30 de lei, a cheltuielilor pentru asigurarea acțiunii în mărime de 4 838,70 de lei, a cheltuielilor pentru citarea pârâților în mărime de 308,00 de lei, iar în total suma de 20 521,00 de lei MD.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, menținută prin decizia din 24 septembrie 2019 a Curții de apel Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă.

În justificarea soluției de menținere a hotărârii primei instanțe, instanța de apel a indicat că, fiind investită cu judecarea pricinii în fond, prima instanță a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii depuse de către Stati Sorin, soluție care, Colegiul judiciar o apreciază ca fiind corectă și legală or, în speță, obiectul litigiului constituie legalitatea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil nr. 3767 din 16.05.2016.

Conform art. 221 Codul civil, (1) Actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

(2) Actul juridic încheiat cu intenția de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat) este nul. Referitor la actul juridic avut în vedere de părți se aplică regulile respective.

Astfel, actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definiției ale actului juridic consfințit în art. 195 Cod civil, - intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință

în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

Respectiv, motivele actelor juridice fictive și simulate pot fi diferite, cum ar fi ocolirea unor dispoziții legale imperative, fraudarea fiscului sau a creditorilor, ascunderea față de public a anumitor operații juridice etc.

Astfel, în speță, instanța de fond corect și legal a admis pretenția cu privire la constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 3767 din 16 mai 2016 a imobilului situat în XXX, încheiat între Stoica Alexandru, Stoica Olga, Stoica Igor, Bordeniuc Mariana și Bîrsa Alexandru.

La 05.11.2019, Alexandru Bîrsa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel o consideră neîntemeiată și ilegală, emisă cu încălcarea legislației, iar cauza a fost examinată superficial, părtinitor, cu aplicarea eronată și greșită a normelor de drept material, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, totodată cauza a fost examinată cu participarea unui judecător care nu a avut dreptul să participe la examinarea cauzei.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 25.11.2019, Alexandru Bîrsa a depus recurs suplimentar, invocând aceleași cerințe ca și în recursul inițial.

La 11.12.2019, Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului au indicat că soluția instanței de apel, cât și a primei instanțe este nejustificată și absolut neîntemeiată, în așa fel, neîntemeiat fiind respinse circumstanțele cauzei probate prin înscrisuri.

Astfel, au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 20.12.2019, BC „Moldinconbank” SA a depus referință la cererea de recurs a lui Alexandru Bîrsa, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea soluției instanțelor de judecată ierarhic inferioare.

La 09.01.2020, Sorin Stati a depus referință la cererile de recurs, prin care a solicitat ca recursurile declarate să fie considerate inadmisibile.

La 10.01.2020, BC „Moldinconbank” SA a depus referință la cererea de recurs a lui Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica, prin care a solicitat ca recursul în cauză să fie considerat inadmisibil.

La 13.01.2020, Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica, au depus cerere de recurs suplimentar, prin care a indicat că instanța de fond și instanța de apel nu au demonstrat rea-credința la încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului.

La 27.01.2020, Sorin Stati a depus referință suplimentară la cererea de recurs suplimentară, prin care a solicitat ca recursurile declarate să fie considerate inadmisibile.

La 10.02.2020, Sorin Stati a mai depus referință suplimentară la cererile de recurs suplimentare, prin care a solicitat ca recursurile declarate să fie considerate inadmisibile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 24 septembrie 2019 și comunicată participanților la proces la 24 octombrie 2019 (f. d. 34, vol. 1V), iar recursurile au fost declarate la 25 noiembrie 2019 și 11 decembrie 2019. Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei din 24 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererile de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de către Alexandru Bîrsa și de Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica, neîntemeiate și care urmează a fi declarate inadmisibile, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Alexandru Bîrsa, Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica, nu pot duce la admisibilitatea recursurilor, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursurilor, fiind lipsite de esență, care

evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursurilor nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererile de recurs depuse de către Alexandru Bîrsa și de Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursurilor ca fiind admisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Alexandru Bîrsa și de Alexandru Stoica, Olga Stoica, Mariana Bordeniuc și Igor Stoica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru